

Överklagande ingett den 16 november 2012 av Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 13 september 2012 i mål T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE mot Europeiska kommissionen, Europeiska unionens delegation i Turkiet och Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Mål C-520/12 P)

(2013/C 26/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (ombud: A. Krystallidis, Δικηγόρος)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens delegation i Turkiet och Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- fastställa att dess talan i tribunalen kan tas upp till sakprövning,
- bifalla talan och ersätta de skador som klaganden lidit till följd av beslutet av EU:s delegation i Turkiet av den 5 april 2011, vilket mottogs av klaganden den 6 april 2011, att upphäva beslutet om tilldelning av kontraktet "Enlargement of the European Turkish Business Centers Network to Sivas, Antakya, Batman and Van — Europe Aid/128621/D/SET/TR to the Consortium 'DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)'" på grund av påstått oriktiga uppgifter, med hänsyn till klagandens horisontella intressen i saken, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör under sin första grund gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning av artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), genom att bortse ifrån att begreppet institution i nämnda artikel inte bara omfattar Europeiska unionens institutioner utan även EU-tjänstemännen, vilka i lika stor utsträckning är skyldiga att ersätta enskilda för skador som de lidit på grund av tjänstemännens agerande.

Klaganden gör under sin andra grund gällande att tribunalen åsidosatte dels sin motiveringsskyldighet, dels artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna, artikel 6 (rätten till en rättvis rättegång) och artikel 13 (rätten till

ett effektivt rättsmedel) i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna (Europakonventionen), vilka ingår i unionsrätten som allmänna principer. Tribunalen avvisade nämligen klagandens talan utan att beakta klagandens yttrande över motpartens invändning om rättegångshinder, i vilket yttrande klaganden hänvisat till relevant rättspraxis angående skador orsakade av EU-tjänstemän (mål nr 9/69, 4/69 och 60/81), samt till hur artikel 263 FEUF ska tolkas enligt nämnda rättspraxis. I beslutet bemöttes inte heller klagandens argument avseende svarandens allvarliga åsidosättande av såväl grundläggande principer i unionsrätten om rättssäkerhet, berättigade förväntningar och rätten att bli hörd, som artikel 4 i Europeiska kodexen för god förvaltningssed.

Klaganden gör under sin tredje grund gällande att tribunalen felaktigt redovisade och missuppfattade den bevisning som klaganden åberopade i första instans, när den fann att "det endast var CFCU som hade ställning som upphandlande myndighet ... kunde fatta beslut om tilldelning av kontraktet i fråga ... och att kommissionens uppgift begränsade sig till att fastställa huruvida villkoren för EU:s finansiering var uppfyllda", utifrån handlingar som klaganden ingett till rätten, vilka faktiskt bevisar att CFCU:s verkar under överinseende av kommissionen och inom de ramar som kommissionen fastställt. Det överklagade beslutet är därför felaktigt och innebär en missuppfattning av den bevisning som tribunalen förfogade över.

Talan väckt den 19 november 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-525/12)

(2013/C 26/67)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve und G. Wilms)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (ramdirektivet för vatten) ⁽¹⁾ och särskilt enligt direktivets artiklar 2.38 och 9 genom att undanta vissa tjänster från tillämpningen av tolkningen av begreppet vattentjänster, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att vattentjänster även omfattar uttag, upp-
dämning, lagring, rening och distribution av ytvatten eller
grundvatten med anledning av kraftproduktion genom vatten-
kraft, sjöfart och skydd mot översvämningar. Därutöver utgör
förbrukning av vatten i det egna hushållet en vattentjänst.

Svarandens användning av begreppet vattentjänster strider mot
artikel 9 i ramdirektivet för vatten. Svaranden undantar vatten-
tjänster som upp- och neddämning, som föranleds av kraftproduktion
genom vattenkraft, sjöfart och skydd mot översvämningar,
från tillämpningsområdet för sådana vattentjänster som avses i
direktivet. En sådan tolkning överensstämmer inte med ram-
direktivet för vatten, undergräver verksamheten av artikel 9 i
nämnda direktiv och äventyrar således förverkligandet av direk-
tivets målsättningar.

Det är riktigt att medlemsstaterna förfogar över ett visst ut-
rymme för skönsmässig bedömning med tillämpning av vilket
de med stöd av artikel 9 i ovannämnda direktiv kan undanta
vattentjänster från kostnadstäckningen. De kan för närvarande
beakta de sociala, ekologiska och ekonomiska följderna av kost-
nadstäckningen samt geografiska förhållanden och klimatförhål-
landen. Därutöver kan en medlemsstat enligt artikel 9.4 i ovan-
nämnda direktiv besluta att inte tillämpa bestämmelserna i ar-
tikel 9 punkt 1 andra stycket med avseende på prispolitiken för
vatten och täckningen för kostnader för vattentjänster. En för-
utsättning är att fråga är om fast rättspraxis i medlemsstaten
och att syftena och möjligheten att uppnå målen för detta
direktiv inte äventyras.

Ett fullständigt undantag för vattentjänster i stort, såsom i sva-
randets fall, går emellertid utöver ramarna för ett sådant hand-
lingsutrymme.

(¹) EGT L 327, s. 1.

Talan väckt den 20 november 2012 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-527/12)

(2013/C 26/68)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche
och F. Erlbacher)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att
uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 FEUF, artikel

108.2 FEUF, effektivitetsprincipen, artikel 14.3 i förordning
(EG) Nr. 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel
93 i EG-fördraget (¹) samt artiklarna 1, 2 och 3 i kommis-
sionens beslut av den 14 december 2010 om det statliga
stöd C 38/05 (f.d. NN 52/04) som Tyskland har beviljat
Biria-koncernen (delgivet med nr K(2010) 8289) (²) genom
att inte vidta nödvändiga åtgärder för att omedelbart och
effektivt verkställa kommissionsbeslutet genom att möjlig-
göra återkrav av beviljade stöd, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina
skyldigheter enligt artikel 288 FEUF, artikel 108.2 FEUF, effek-
tivitetsprincipen, artikel 14.3 i förordning (EG) Nr. 659/1999
om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget samt
artiklarna 1, 2 och 3 i kommissionens beslut av den 14 decem-
ber 2010 om det statliga stöd C 38/05 (f.d. NN 52/04) som
Tyskland har beviljat Biria-koncernen (delgivet med nr K(2010)
8289) genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att ome-
delbart och effektivt verkställa kommissionsbeslutet genom att
möjliggöra återkrav av beviljade stöd.

Kommissionen anser att det av svaranden valda sättet för åter-
krav, det vill säga att göra gällande ett civilrättsligt anspråk och
därefter väcka en fullgörelsetalan vid tyska civilmålsdomstolar,
inte är ägnat att möjliggöra ett omedelbart och effektivt verk-
ställande av kommissionsbeslutet. I andra hand hävdar kommis-
sionen att svaranden fram till och med talans ingivande inte
utnyttjat sin tillfälliga exekutionstitel med stöd av tredskodomen
för att verkställa kommissionens beslut.

(¹) EGT L 83, s. 1.

(²) EUT L 195, s. 55.

Överklagande ingett den 21 november 2012 av Byrån för
harmonisering inom den inre marknaden (varumärken,
mönster och modeller) av den dom som tribunalen
meddelade den 13 september 2012 i mål T-404/10,
National Lottery Commission mot Byrån för
harmonisering inom den inre marknaden (varumärken,
mönster och modeller)

(Mål C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Rättegångspråk: engelska

Parter

Klagande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden
(varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Bullock och F.
Mattina)